

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/656/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

122/2012. (IV. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. november 5-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2012. április 11-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. november 5-én elektronikus úton terjesztette elő a panaszát, melyet a Testület felhívására 2011. november 17-én előterjesztett beadványában aláírásával is megerősített.

I.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2011. október 29-én 2 óra körül előállították, mert megtagadta az igazolást.

Aznap este vendégek voltak nála, és amikor ki akarta kísérni őket a lakásból, sajnálatos módon két vendége is rosszul lett. Az egyiket letámogatta és leültette a ház előtti padra, majd felment a másik vendégért. Amire ismét leért az épület elé, addigra már két férfi és egy nő kérdezte a barátnőjét, hogy rosszul van-e. A panaszos megszólította őket, mire az egyik férfi ráförmedt, hogy ne tegezze őket, majd felmutatta derékmagasságban a jelvényét. A

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

rendőr ezután igazolásra szólította fel a panaszos barátnőjét. A panaszos megkérdezte, hogy milyen célból kéri a barátnője iratait, majd – mivel nem akart rosszat a barátnőjének – végül is felmutatta a barátnő igazolványát, amiből a rendőr felírta az adatokat, majd a panaszostól is iratokat kért.

A panaszos sérelmezi, hogy a rendőr nem közölte az intézkedés okát, illetve nem mutatkozott be (sem nevét, sem rendfokozatát, sem azonosítószámát nem közölte). A panaszos többször megkérdezte, hogy miért igazoltatják, amire azt a választ kapta, hogy „csak, mert megtehetik”. A rendőrök közölték vele, hogy amennyiben ellenáll, elő fogják állítani. A panaszost végül is megbilincseltek a barátai szeme láttára és előállították, a barátnőjét pedig segítség nélkül otthagyták a többi baráttal.

A panaszos a kapitányságon önként átadta az okmányait, ennek ellenére személyes vagyontárgyai elvétele után még két órán át fogva tartották. Miután visszaadták a tárgyait, erről, illetve az előállításról igazolást írtak alá vele, majd 4 óra 30 perckor szabadon engedték.

A panaszos sérelmezi, hogy az eljárás alatt mindennemű tájékoztatást megtagadtak tőle. Szintén panaszolja, hogy az előállítás során a helyiség ablaka, ahol elhelyezték nem volt nyitva, ezért nem kapott levegőt, illetve a csapból nem folyt víz.

A panaszos sérelmezte, hogy a letétbehelyezést lebonyolító S. A. r. törzsőrmester megtagadta a tájékoztatást az előállítása okairól, illetve a vele szemben intézkedő rendőr kilétéről, továbbá az intézkedés várható következményeiről.

2) A panaszos 2011. november 17-én érkeztetett beadványában megismételte a korábbi levelében foglaltakat. Mindezek alapján kérte, hogy a Testület vizsgálja ki a panaszát.

3) A panaszos megküldte a Belváros-Lipótváros Budapest V. kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala Igazgatási Osztály Szabálysértési Hatóság vele szemben szeszésital-fogyasztás tilalma szabálysértés elkövetése miatt pénzbírságot kiszabó, 2011. november 28-án kelt határozatát. Ennek indokolása szerint a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztálya azért élt feljelentéssel a panaszos ellen, mert 2011. október 29-én 2 óra 13 perckor a Budapest V. ker. Egyetem téren szeszésitalt (La Fiesta márkájú fehérbort) fogyasztott.

Eljárás alá vont személy felelőssége aggálytalanul megállapítható volt a terhére rótt szabálysértés elkövetésében a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 52. § (3) bekezdése és a 64. § (3) bekezdése alapján felhasználható rendőri jelentés adatai alapján.

Belváros-Lipótváros Budapest V. ker. Önkormányzat 24/2000. (VII. 05.) sz. számú rendelete 2. § (1) bekezdése szerint tilos a szeszésital fogyasztása az V. kerület közigazgatási területén.

A panaszos azzal, hogy a fenti rendelkezést megszegte, megvalósította az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (továbbiakban: Szabs.r.) 12. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott szeszésital-fogyasztás tilalmának megszegése szabálysértést, amely szerint, aki a szeszésital fogyasztására vonatkozó – önkormányzati rendeletben meghatározott – tilalmat megszegi, 50.000,- Ft-ig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A szabálysértési hatóság a meghozatalánál enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont más szabálysértést még nem követett el.

4) A panaszos a szabálysértési határozattal szembeni, 2011. december 9-én kelt kifogásában előadta, hogy nem fogyasztott szeszesitalt közterületen, erre tanúkat tud állítani, akiknek kéri a meghallgatását a tárgyaláson.

5) A panaszos 2012. február 13-án kelt beadványában előadta, hogy a rendőrök nem mondták meg intézkedésük okait a történések egyik szakaszában sem, tehát akkor sem, amikor igazolásra szólították fel barátnőjét. A panaszos nem igazolta magát a rendőrök felszólítására, mivel ők nem adtak választ azon kérdésre, hogy miért intézkednek. A személyi okmányait végül a kapitányságon nyújtotta át a rendőrnek, önszántából. Nem jelezte a rendőröknek, hogy az intézkedés helyszíne mellett lakik. Az igazoltatási felszólításnak ellenállt, de egyéb intézkedésnek nem. A rendőrök azt mondták, hogy a bilincselés a szokásos előállítási eljárás része. A panaszosnak csak annyit mondtak, hogy ha nem igazolja magát, előállítják, mást nem közöltek vele.

Az előállítás ideje alatt először egy váróterembe ültették le, itt adta át az okmányait. Ezeket elvitték, majd egy idő múlva visszatértek velük. Átkísérték egy másik helyiségbe, ahol részletes listát vettek fel a nála található tárgyakról, azokat elvették tőle, majd egy cellába zárták. Egy idő múlva a listát készítő hölgy egy másik hölgy társaságában benyitott hozzá, megkérdezték, hogy minden rendben van-e. Ekkor említette, hogy nincs víz a kihelyezett kútban. Ezután nem sokkal kimehetett a cellából, magához vehette a tárgyait, és kitöltötte a formanyomtatványt, amit adtak neki.

A panaszos elmondása szerint nem jelezte az őrnök, hogy nincs víz, illetve, hogy nyissák ki az ablakokat, mert nem kap levegőt, mivel nem volt tudomása arról, hogy erre lenne lehetősége. Azt sem tudta, van-e valaki a közelében, mivel a vasajtó mögül nem látott ki, hangokat sem hallott, az ablak felől pedig semmi mozgást sem észlelt.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Dr. K. Zs. r. ezredes, kapitányságvezető 2011. december 12-én kelt átiratában előadta, hogy 2011. október 29-én 2 óra 11 perckor a panaszossal szemben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatást fogatosítottak, az Rtv. 29. § (4) bekezdése alapján a ruházatát átvizsgálták, továbbá az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pont alapján előállították, mert az igazoltatást megtagadta.

Az intézkedés során az Rtv. 48. § d) pontja alapján az ellenszegülés megtörése érdekében bilincset alkalmaztak.

Az intézkedést fogatosító Sz. Gy. r. törzsőrmeister, F. K. r. főtörzsőrmeister, és N. A. r. őrmester több alkalommal felszólították a panaszost személyazonosságának igazolására a budapesti Egyetem téren, melyet ő minden alkalommal megtagadott. Az intézkedő rendőrök közölték vele, hogy személyazonosságának megállapítása érdekében előállítják a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányságra, és tekintettel arra, hogy a jogszerű intézkedéssel szemben a

panaszos továbbra is ellenállt, kezeit előre bilincselve a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányságra előállították. Előállítását követően ismételt felszólították a panaszost személyazonosságának igazolására, melynek többszöri kérésre végül eleget tett.

Az így megállapított adatait az ügyelet vezetőjén keresztül a Körözési Információs Rendszerben (továbbiakban: KIR) ellenőrizték, abban nem szerepelt. Ezt követően 2011. október 29-én 2 óra 31 perckor sérülés- és panaszmentesen az ügyelet vezetőjének átadták.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztatót, az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták a panaszos részére.

A panaszos 2011. október 29-én 2 óra 11 perctől 4 óra 30 percig személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítása miatt a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségében tartózkodott, mely helyiség mosdóval, ivókúttal, fekvőhellyel, ablakkal van kialakítva.

A panaszossal szemben szabálysértési eljárás a panaszolt intézkedéssel összefüggésben nem indult.

Az előállítás végrehajtásáról, valamint a kényszerítő eszköz alkalmazásáról készült parancsnoki kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy az igazoltatás, az igazoltatott személy átvizsgálása, az igazoltatást megtagadó személy előállítása, ellenszegülés megtörése érdekében a bilincs alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

2) Az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló, 2011. október 29-én kelt jelentés rögzíti, hogy a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatást foganatosítottak, az Rtv. 29. § (4) bekezdése alapján ruházatát átvizsgálták, továbbá az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pont alapján előállították, mert az igazoltatást megtagadta. Az intézkedés során az Rtv. 48. § d) pontja alapján, az ellenszegülés megtörése érdekében vele szemben bilincset alkalmaztak. Az intézkedés során sérülés vagy anyagi kár nem keletkezett. A panaszos hozzátartozójának vagy képviselőjének kiértesítést nem kérte.

Az intézkedés rövid leírásában a jelentést készítő rendőr előadta, hogy aznap térfigyelő szolgálata ellátása során észlelte, hogy a Budapest, Egyetem téren, az ott található padok egyikén egy fiatal hölgy kezében egy kék színű műanyag edénnyel, öntudatlan állapotban ül. Tekintettel az időjárásra, valamint arra, hogy a hölgygel senki nem tartózkodott, féltve a személyi és anyagi biztonságát, odalépett hozzá. Rendőri mivoltát felfedve, szolgálati igazolványa felmutatásával igazolta magát, majd kérte, hogy szíveskedjék átadni a személyazonosító okmányait. Az érintett többszöri kérésre sem tudott eleget tenni ezen felszólításnak, tekintettel a szesz italról nagymértékben befolyásolt állapotára.

A fentieket követően a helyszínre érkezett a panaszos, aki kérdőre vonta a rendőröket, hogy miért intézkednek a barátnőjével szemben. A rendőr ismét igazolta magát a szolgálati igazolványa felmutatásával, és elmondta a panaszos kérdésére válaszolva, hogy a barátnője személyi és anyagi biztonságát szem előtt tartva, amennyiben róla gondoskodni senki nem tud, biztonsági intézkedés keretében a helyszínről mentővel elszállítatja. Erre a panaszos flegmán, a rendőrség jó hírnevét csorbító kifejezéseket használt, mint pl. „a 2006 évben történetekre úgyis nekem lesz igazam, maga még akkor le sem érettségizett”, „nem tudja maga

ki vagyok én”, „egyáltalán érettségizett-e” stb.. A fentieket követően a panaszt több alkalommal felszólította a r. törzsőrmester személyazonosságának igazolására, melyet megtagadott, azonban a padon ülő fiatal hölgy diákigazolványát átadta.

Ezt követően a panaszt is ismételten felszólította személyazonosságának igazolására, amelyet továbbra is megtagadott. Ezután közölte vele, hogy személyazonosságának megállapítása érdekében előállítják a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányságra, amely miatt a panaszos ismételten felháborodott. Végül is a rendőrök a panaszos kezeit, tekintettel arra, hogy a jogszerű intézkedéssel szemben ellenállt, előre bilincseltek, majd a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányságra előállították.

Az előállítását követően a r. törzsőrmester ismételten felszólította személyazonosságának igazolására, melynek csak többszöri kérésére tett eleget. Az így megállapított adatait az ügyelet vezetőjén keresztül a KIR rendszerben ellenőrizte, abban a panaszos nem szerepelt. Ezt követően 2011. október 29-én 2 óra 31 perckor sérülés- és panaszmentesen az ügyelet vezetőjének átadta.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást átadták a panaszosnak. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 23.) BM rendelet 2. § (8), (9) bekezdése és a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. § alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatót szintén megkapta.

3) Az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló, 2011. október 29-én kelt parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján alkalmazott igazoltatás, az Rtv. 29. § (4) bekezdése alapján foganatosított ruházátvizsgálás, továbbá az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pont alapján eszközölt előállítás jogszerű és szakszerű volt. Az Rtv. 48 § d) pontja szerinti bilincsalkalmazás jogszerű és szakszerű volt. Az intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-ban meghatározott arányossági követelményeknek.

4) A 2011. október 29-én kelt parancsnoki kivizsgálás rögzíti, hogy 2011. október 29-én 2 óra 11 perckor Sz. Gy. r. törzsőrmester jelentette, hogy a panaszossal szemben az intézkedés során bilincset alkalmazott ellenszegülésének megtörése érdekében. A kényszerítő eszköz alkalmazására a törvényben előírtaknak megfelelően figyelmeztették a panaszost. Az előállítás során, és az előállítás körülményei miatt a panaszoson sérülés nem keletkezett, anyagi kár nem történt.

Az előállított személyt J. Á. r. főhadnagy szóban meghallgatta, a panaszos panasszal nem kívánt élni.

A r. főhadnagy az intézkedő rendőröket, Sz. Gy. r. törzsőrmestert, F. K. r. főtörzsőrmestert, valamint N. A. r. pr. őrmestert külön-külön meghallgatta és megállapította, hogy a bilincs alkalmazása az Rtv. 48. § d) pontja alapján törvényes, szakszerű, jogszerű volt és az elkövetett cselekmény súlyával arányban állt.

5) Az előállítás időtartamáról 2011. október 29-én kiállított igazolás szerint az előállítás 2 óra 11 perctől 4 óra 30 percig tartott, ez idő alatt a panaszosnak sérülése nem keletkezett. Viszont

panaszolta, hogy az előállító helyiségben az ablak „bukóra” sem volt nyitva, ezért alig kapott levegőt, illetve a csapból sem folyt víz.

Az igazolás tartalmazza az Rtv. 93. §-a szerinti jogorvoslati kioktatást.

6) A panaszos a 2011. október 29-én kelt nyilatkozatában előadta, hogy hozzátartozója kiértesítését nem kéri, sérülése nem keletkezett, panasza van, és 5 órát meghaladó előállítása esetén élelmezést kér. A fogdán 2 óra 40 perckor helyezték el, ahonnan 4 óra 30 perckor sérülésmentesen távozott.

7) A 2011. október 29-én kelt letéti jegyzőkönyv szerint a panaszos vagyontárgyait 2 óra 40 perckor vették letétbe, köztük a személyazonosító igazolványát is.

8) Dr. K. Zs. r. ezredes, kapitányságvezető 2012. március 9-én kelt levelében előadta, hogy a panaszos előállításával kapcsolatban kivizsgálását folytatott, amely alapján az alábbi megállapításokra jutott.

2011. október 29. napon a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság állományának munkatársai térfigyelő szolgálatuk ellátása során észlelték, hogy a Budapest, Egyetem téren, az ott található padok egyikén egy fiatal hölgy, kezében tartva egy kék színű műanyag edényt, szeszestől befolyásolt, erősen kábult állapotban ül. Tekintettel az időjárásra, valamint arra, hogy fenti személlyel senki nem tartózkodott, féltve ezzel személyi és anyagi biztonságát, az intézkedő rendőrök odaléptek hozzá. Sz. Gy. r. törzsőrmester rendőri mivoltát felfedve, szolgálati igazolványa felmutatásával igazolta magát, majd kérte a fiatal nőt, hogy személyazonosító okmányát részére adja át. A hölgy ezen felszólításnak többszöri kérésre sem tudott eleget tenni, tekintettel állapotára.

Fentieket követően érkezett a helyszínre a panaszos, aki azonnal kérdőre vonta az intézkedő rendőrt. A r. törzsőrmester ekkor ismételten igazolta magát a szolgálati igazolványa felmutatásával. A panaszos ennek ellenére továbbra is azért kívánta felelősségre vonni a rendőrt, hogy miért intézkedik a barátnőjével szemben. A kérdésre a r. törzsőrmester elmondta, hogy barátnője személyi és anyagi biztonságát szem előtt tartva, amennyiben róla gondoskodni senki nem tud, biztonsági intézkedés keretében a helyszínről mentővel elszállíttatja. Az elszállításra, biztonsági intézkedésre nem került sor, mivel megjelent a hölgy két ismerőse, akik vállalták, hogy barátjukat otthonába szállítják, illetve kísérik, mely még az intézkedő rendőrök helyszínen tartózkodásának ideje alatt megkezdődött.

2011. október 29-én 2 óra 11 perckor a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatást, az Rtv. 29. § (4) bekezdése alapján átvizsgálást és 33. § (2) bekezdés a) pontja alapján előállítást fogantatosítottak. Az intézkedés során az ellenszegülés megtörése érdekében az Rtv. 48. § d) pontja alapján bilincset alkalmaztak.

A panaszos flegmán, a rendőrség jó hírnevének csorbításával „a 2006 évben törtétekre úgyis nekem lesz igazam”, „maga még akkor le sem érettségizett”, „nem tudja maga, hogy ki vagyok én”, „egyáltalán érettségizett-e” kijelentéseket tette a helyszínen intézkedő rendőrnek, amelyet követően r. törzsőrmester több alkalommal felszólította személyazonosságának igazolására, amelyet azonban a panaszos minden alkalommal megtagadott. Kiabálva, a rendőröket provokálva, agresszíven viselkedett. Az intézkedő rendőrök közölték vele, hogy

személyazonosságának megállapítása érdekében előállítják a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányságra és tekintettel arra, hogy a jogszerű intézkedéssel szemben nevezett ellenállt, kezeit előre bilincseltek és előállították. A panaszost érintő esetleges jogkövetkezményekről a rendőrök a tájékoztatást megadták.

Előállítását követően a rendőrök ismételten felszólították a panaszost személyazonosságának igazolására, melynek csak többszöri kérésre tett eleget. Az így megállapított adatait az ügyelet vezetőjén keresztül, a KIR rendszerben ellenőrizték, abban nem szerepelt. Ezt követően az intézkedő rendőrök 2011. október 29-én 2 óra 31 perckor sérülés- és panaszmentesen átadták a panaszost az ügyelet vezetőjének.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást átadták a panaszosnak. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 23) BM rendelet 2. § (8), (9) bekezdése és a 19/1996. (VIII. 23) ORFK utasítás 36/A. § alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást szintén megkapta.

A panaszos 2 óra 31 perctől 4 óra 30 percig személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítása miatt a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság objektumának előállító helyiségében tartózkodott. A helyiség az előírásoknak megfelelően – mosdóval, ivókúttal, fekvőhellyel, ablakkal – van kialakítva. Az előállító őr elmondása szerint nem kérte a panaszos, hogy ablakot nyissanak, ha azt kérte volna, természetesen van rá lehetőség. Abban az esetben pedig, ha az ivókútból nem folyik a víz, jelzés esetén a mosdóba engedi az őr a fogvatartottakat. Ez esetben azonban jelzés hiányában, ez nem történt meg.

Az előállítás végrehajtásáról, valamint a kényszerítő eszköz alkalmazásáról készült parancsnoki kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy az igazoltatás, az igazoltatott személy átvizsgálása, az igazoltatást megtagadó személy előállítása, illetve az ellenszegülés megtörése érdekében a bilincs alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

Az iratok áttanulmányozása után a panaszos ellen szabálysértési eljárást kezdeményeztek a Szabs. r. 27. §-a alapján személyazonosság igazolásával kapcsolatos kötelezettségek megszegése szabálysértés elkövetése miatt.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011 (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való jogát, az 54. § (1) bekezdésben foglalt emberi méltósághoz való jogát, illetve az abból levezethető testi-lelki egészséghez való jogát, és az 55. § (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz való jogát.

1) A Testület először a panaszos igazoltatásának jogszerűségét vizsgálta.

A panaszos panaszában előadta, hogy a barátnője rosszul lett, ezért kikísérte a ház elé, majd visszament egy másik barátjáért az épületbe, aki szintén rosszul volt. Ezt követően arra ért le, hogy a barátnőjét 3 ember állja körül, akik azt kérdezik tőle, hogy jól van-e. Amikor kiderült, hogy az említett személyek rendőrök, először a panaszos barátnőjét, majd őt is személyazonosság igazolására szólították fel. A panaszos átadta a barátnője személyijét, azonban a sajátját nem, mert a rendőrök nem mondták meg neki a vele szembeni az intézkedés okát.

Az intézkedő rendőrök jelentése szerint azért kezdeményeztek intézkedést, mert a panaszos barátnője szinte öntudatlan, láthatóan ittas állapotban egyedül ült egy közterületi padon. Miután a panaszos megjelent, kérdőre vonta őket, majd a rendőrség jóhíre csorbítására alkalmas kifejezéseket használt. A rendőrök ezután a panaszost is igazolásra szólították fel, melyet a többszöri felszólítás ellenére megtagadott, ezért figyelmeztették, hogy előállítják, majd megbilincseltek és előállították a személyazonosság megállapítása végett a rendőrkapitányságra.

A rendőri iratok szerint a panaszos igazoltatását a rendőrök az Rtv. 29. § szerint próbálták végrehajtani, mivel azonban ez nem vezetett eredményre – figyelemmel az Rtv. 29. § (4) bekezdésben előírtakra – az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pontja alapján előállították a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányságára.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani

Az igazoltatás kezdeményezését az Rtv. széles körben alkalmazható rendőri intézkedési formává teszi az Rtv. 29. §-ában meglehetősen tágan meghatározott alkalmazási körrel, ugyanakkor ezen körön belül is egyértelmű követelmény a konkrét, egyértelmű cél megléte, az intézkedés célhoz kötöttsége.

A Testület az intézkedés jogalapjának vizsgálata során érdemi döntésének meghozatalánál az intézkedés napján készült jelentéseket vette alapul, tekintettel arra, hogy az idő múlásának befolyásoló hatása miatt nagy valószínűséggel az tartalmazza a legpontosabb, a valóságnak leginkább megfelelő információkat. Mindezt a Testület figyelmen kívül hagyta azt a tényt – különös tekintettel arra, hogy erre a szabálysértésre, mint az intézkedés alapjára maguk a rendőrök sem hivatkoztak –, hogy a rendőrségi feljelentés következtében köztéri szeszital fogyasztás miatt utóbb felelősségre vonta a szabálysértési hatóság a panaszost.

A Testület tehát a vizsgálata során a panaszosi előadással részben egybevágó azon rendőri előadást fogadta el az események leírásaként, hogy a panaszost azt követően vonták intézkedés alá, hogy az intézkedő rendőröket felelősségre vonta, illetve a rendőrségre becsmérő kijelentéseket tett.

Tekintettel arra, hogy a rendőrség a Testület konkrét, ezirányú megkeresésére sem jelölt meg más, az intézkedést – az Rtv. 29. §-ára figyelemmel – megalapozó okot, amely a jelen esetben az igazoltatás elfogadható indokául szolgálhatott volna, ezért a Testület álláspontja szerint –

figyelemmel az igazoltatást megelőző eseménysorra – a panaszos igazoltatására kellő jogalap hiányában került sor.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos igazoltatására eredetileg kellő jogalap hiányában, csupán a becsmérlő kifejezések használata miatt került volna sor, ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A panaszos előállításával kapcsolatban a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

Az állampolgárok rendőrökkel szembeni kötelezettségeit az Rtv. 19. §-a szabályozza, eszerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az Rtv.-ben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.

A Testület álláspontja szerint, noha a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a panaszos igazoltatására eredetileg valós, az Rtv. 29. §-ban meghatározott cél nélkül, retorziós szándékkal került sor (a rendőrséget érintő becsmérlő kifejezéseket használt), még ez esetben is köteles lett volna a panaszos eleget tenni a rendőri felszólításnak és személyazonosságát igazolni [az Rtv. 29.§ (2) bekezdése szerint „az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni.”], ugyanis a panaszosi nyilatkozatból nem derül ki olyan tény, amely alapján a panaszos számára mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a rendőri fellépésnek nincsen jogalapja.

Viszont azért, hogy a panaszos utóbb saját magatartásával teremtett alapot igazoltatás alá vonására, az Rtv. 19. §-ban előírt kötelezettsége minden kétséget kizáróan fennállt, amely kötelezettség megszegése a Testület álláspontja szerint kellő jogalapot biztosított a rendőrök további, az Rtv. 19. §-a által biztosított intézkedések megtételére. Ilyen esetekben, mikor az igazolást az intézkedés alá vont megtagadja, az Rtv. 29. § (4) bekezdése teremti meg az előállítás lehetőségét. Eszerint a személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott a személyazonosság megállapítása céljából feltartóztatható, a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén előállítható, ha a személyazonosítás megállapítása más módon nem biztosítható, továbbá a személyazonosság megállapítása céljából az igazoltatottól ujjnyomat vehető, az igazoltatottól fényképfelvétel készíthető, továbbá a külső testi jegyek észlelés és mérés alapján rögzíthetők.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja.

Tekintettel arra, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdésében meghatározott előállítási okok nem kötelező jelleggel írják elő az előállítást, hanem mérlegelési jogot engednek az intézkedő rendőrnek, a Testület vizsgálta az Rtv. 15. §-ban meghatározott arányosság követelményének a megvalósulását.

Az arányosság követelményét az Rtv. 15. §-a akként írja elő, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül

azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az Rtv. 29. §-a több lehetőséget is biztosít a rendőrség számára az intézkedés alá vont személyazonosságának megállapítása végett. Az Rtv. 29. § (4) szerint a személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott a személyazonosság megállapítása céljából feltartóztatható, a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén előállítható, ha a személyazonosság megállapítása más módon nem biztosítható, a személyazonosság megállapítása céljából az igazoltatottól ujjnyomat vehető, az igazoltatottól fényképfelvétel készíthető, továbbá a külső testi jegyek észlelés és mérés alapján rögzíthetők. Továbbá a (6) bekezdése szerint a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

A jelen esetben az iratok szerint miután a panaszos nem tett eleget a rendőrségi felszólításnak, rajta az Rtv. 29. § (6) bekezdés szerinti ruházatátvizsgálást fogantatosítottak, ami azonban eredménytelen volt, jöllehet utóbb a panaszos a rendőrkapitányságon átadta a helyszínen is magánál tartott személyigazolványát. Ugyanakkor önmagában az a tény, hogy a ruházatátvizsgálás során nem került elő az igazolvány, nem teszi a rendőri intézkedést szakszerűtlenné, hiszen elképzelhető, hogy az ilyen jellegű (nem motozás szintű) átvizsgálásnál a ruházat valamely mélyedésében, vagy részében „meglapul” a keresett okirat.

A Testület mindezek alapján elfogadta a rendőrség azon előadását, hogy a panaszos megtagadta önmaga igazolását, személyazonosság megállapítása végetti ruházatátvizsgálása eredménytelen volt, továbbá nem jelezte, hogy az intézkedés helyszíne mellett lakik, így az intézkedő rendőrök nem tudták másként megállapítani a személyazonosságát, csak úgy, hogy ha a kapitányságra előállítják.

A Testület álláspontja szerint – figyelemmel az Rtv. 15. §-ban foglaltakra - a panaszost az igazolás megtagadása miatt jogszerűen állították elő a rendőrök, ezért a panaszos személyi szabadsághoz való joga nem sérült.

b) A Testület vizsgálta az előállítás időtartamát is, ennek kapcsán az alábbi megállapításokra jutott.

A panaszos előadása szerint 2 óra körül kezdődött vele szemben a rendőri intézkedés, az iratait a rendőrkapitányságra beszállítását követően átadta a rendőröknek, majd ezt követően a fogdában helyezték el, ahonnan csak 4 óra 30 perckor bocsátották szabadon. Ezt az előállítás időtartamáról kiállított igazolás is alátámasztja, ami szerint 2011. október 29-én 2 óra 11 perctől 4 óra 30 percig tartott a panaszos szabadságának korlátozása. A nyilatkozat elnevezésű iratot a panaszos a fogdán történő elhelyezése előtt 2 óra 40 perckor írta alá, ahogyan a letéti jegyzőkönyvet is.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszossal szemben az intézkedés 2 óra 11 perckor kezdődött és vele szemben a beszállítás ideje alatt, 2 óra 11 perctől 2 óra 30 percig bilincset alkalmaztak. A beszállítását követően a panaszos átadta a kapitányság épületében az intézkedő rendőrnek a személyi iratait, aki azokat leellenőrizte a KIR-ben, majd 2 óra 31 perckor panasz- és sérülésmentesen átadta a panaszost az ügyelet vezetőjének.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint „a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani”. A Szolgálati Szabályzat 47. §-a szerint „az előállítás az előállított személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetőleg előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart”.

Az Rtv. 29. § (5) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az igazoltatás vagy a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén az előállítás csak a személyazonosság megállapításához szükséges ideig tarthat.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése értelmében tehát a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig korlátozhatja. Azt kell tehát vizsgálni, hogy az előállítás céljának – tehát a panaszos személyazonossága megállapításának – megvalósulásához szükséges volt-e a panaszost két és fél órán keresztül fogva tartani.

A Testület álláspontja szerint a személyazonosság megállapítása érdekében alkalmazott előállítás az intézkedés alá vont kilétének megállapításáig tarthat, ekkor valósul meg a célja, a további fogvatartás szükségtelen és aránytalan. Az Rtv.-ben előírt, az előállítással kapcsolatos dokumentáció kiállítását és átadását követően az előállított személy szabadon bocsátásának van helye. A rendelkezésre álló dokumentáció szerint a panaszosról 2 óra 30 perckor vették le a bilincset, ezután átadta az iratait, majd a személyazonosságát az intézkedő rendőr a beszállítást követően leellenőrizte és ezután 2 óra 31 perckor átadta az ügyelet vezetőjének.

A fentiekből tehát nyilvánvaló, hogy az előállítás célja 2 óra 31 perckor megvalósult, ezért az azt követő kb. 2 óra időtartamú fogvatartás szükségtelen és aránytalan volt.

A rendelkezésre álló adatokból kitűnik, hogy olyan körülmény, amely a panaszos személyazonosságának megállapítása után a további fogva tartását indokolta volna, nem állt fenn, ezért aggály nélkül megállapítható, hogy az előállítás indokolatlanul hosszú időtartama (2 óra 19 perc) miatt sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

3) A Testület ezt követően a panaszossal szemben alkalmazott kényszerítő eszközök jogszerűségét vizsgálata.

A panaszos előadta, hogy miután nem adta át az iratait, a rendőrök megbilincseltek és előállították a rendőrkapitányságra. Amikor rákérdezett, hogy miért van szükség a bilincsekre azt a választ kapta, hogy ez a szokásos előállítási eljárás része. A felszólításnak ellenállt ugyan, de az intézkedésnek nem.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szűkszavúan csupán annyit rögzít a bilincselés kapcsán, hogy a panaszos ellenállt az intézkedésnek, ezért került sor a bilincs alkalmazására. Illetve a bilincselés jogalapjaként az Rtv. 48. § d) pontját jelöli meg.

A kapitányságvezető 2011. december 12-i átírata szintén nem tartalmaz bővebb információt az előállítás megelőző eseménysorral kapcsolatban, a 2012. március 9-i átírat viszont már úgy

írja le az eseményeket, hogy a panaszos kiabált, a rendőröket provokálva agresszívan viselkedett.

Figyelemmel a fentiekben kifejtettekre, a Testület ezen kérdésben is az eseményekhez közelebbi időpontban keletkezett iratokban foglalt előadást tette a vizsgálata tárgyává és nem fogadta el azt a rendőri hivatkozást, hogy a panaszos agresszívan ellenállt az intézkedésnek.

Az Rtv. 48. §-a alapján a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy önkárosításának, támadásának, illetve szökésének megakadályozására, vagy ellenszegülésének megtörésére.

A bilincselés szabályait a Szolgálati Szabályzat az alábbiakkal egészíti ki. „Bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt

- a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,
- e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget,
- f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy
- g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.”

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök előadásában nincs olyan elem, ami bármelyik, általuk megjelölt bilincselési ok alkalmazását megalapozta volna. A jelentésekben a rendőrök nem számolnak be olyan aktív ellenszegülésről, ami indokolta volna az említett kényszerítő eszköz alkalmazását.

Önmagában az a tény, hogy a panaszos sérelmezte, hogy miért intézkednek vele szemben, illetve az a magatartás, hogy a személyi igazolvány átadását megtagadta, nem minősül olyan csak aktív ellenállásnak, ami megalapozná a bilincs alkalmazását, és ami ne lett volna testi kényszerrel megtörhető.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint súlyos mértékben sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga, mivel a bilincs alkalmazására jogalap nélkül került sor.

4) A panaszos beadványaiban sérelmezte, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök nem azonosították magukat, nem mutatkoztak be, és nem jelölték meg az intézkedés okát többszöri kérdésre sem.

A rendőri fellépés szabályait az Rtv. 20. § (2) bekezdése tartalmazza, eszerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

Ezt a rendelkezést egészíti ki a Szolgálati Szabályzat 4. §-a, miszerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő

köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

A rendőri jelentések a panaszos előadásával szemben viszont azt tartalmazzák, hogy az intézkedő rendőrök a szolgálati igazolvány felmutatásával igazolták magukat.

A panaszos, illetve az intézkedő rendőrök előadásai ebben a tekintetben oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel tekintetben, hogy a rendőrök az azonosításra vonatkozó szabályokat betartották-e.

Ugyanakkor a rendőri jelentések, illetve a Testület megkeresésére adott rendőri válaszok nem tartalmaznak arra vonatkozóan adatot, hogy a rendőrök közölték volna az intézkedés okát. Ezért a Testület elfogadta a panaszos azon előadását, hogy a rendőrök nem közölték a vele szemben intézkedés célját.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e a rendőri fellépésre vonatkozó jogszabályi előírásokat az azonosítás körében, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét e vonatkozásban nem tudta megállapítani. Ugyanakkor megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét, amiért a rendőrök elmulasztották a panaszossal szembeni intézkedés céljának megjelölését az intézkedés megkezdése előtt.

5) A panaszos sérelmezte, hogy az előállító helyiség nem volt megfelelő állapotú, az ivókútból nem folyt a víz, a helyiség levegőtlen volt, mert az ablakát még résnyire sem lehetett nyitni.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdés szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról.

A kapitányságvezető átiratában először úgy nyilatkozott, hogy a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság előállító helyisége az előírásoknak megfelelően – mosdóval, ivókúttal, fekvőhellyel, ablakkal – van kialakítva. Majd ismételt megkeresésre ezt kiegészítve előadta, hogy az előállító őr elmondása szerint nem kérte a panaszos, hogy ablakot nyissanak, ha azt kérte volna, természetesen van rá lehetőség. Abban az esetben pedig, ha az ivókútból nem folyik a víz, jelzés esetén a mosdóba engedi az őr a fogvatartottakat. A konkrét esetben azonban jelzés hiányában, ez nem történt meg.

A panaszos maga is úgy nyilatkozott a Testület megkeresésére, hogy nem jelezte, hogy nincs víz, illetve nem kérte, hogy nyissák ki az ablakokat, mert nem kap levegőt, nem volt ugyanis tudomása arról, hogy erre lenne lehetőség. Azt sem tudta, van-e valaki a közelében, mivel a

vasajtó mögül nem látott ki, hangokat sem hallott, az ablak felől pedig semmi mozgást sem észlelt.

A Testület a rendelkezésre álló információk alapján nem tudta megállapítani, hogy az előállítás idején az előállító helyiség műszaki állapota megfelelt-e az előírásoknak. Ugyanakkor a Testület jelentőséget tulajdonított annak, hogy a panaszos mindkét problémája orvosolható lett volna, hogy ha jelezi a fogdaszemélyzetnek azokat, viszont a panaszos maga nyilatkozott úgy (összhangban a rendőrség nyilatkozatával), hogy az általa észlelt műszaki és üzemegészségügyi problémákat csak utóbb az igazolás kiadásakor, szabadításkor jelezte, a fogdán tartózkodás ideje alatt a fogdaőrnek viszont nem.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga amiatt, hogy a panaszos elhelyezése során a fogdaszemélyzet nem működött vele együtt a sérelmei orvoslásában. Ugyanakkor a Testület további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában nem tudott megnyugtatóan állást foglalni az előállító helyiségben tapasztalt állapotokról, ezért a panaszos testi-lelki egészséghez való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

6) A panaszos sérelmezte, hogy a letétbehelyezést lebonyolító S. A. r. törzsőrmester megtagadta a tájékoztatást az előállítása okairól, illetve a vele szemben intézkedő rendőr kilétéről, valamint az esetleges várható következményekről.

A Testület megkereséssel élt a rendőrkapitányság felé annak érdekében, hogy nyilatkoztassa a letétezt végző rendőrt a panaszos állításaival kapcsolatban. A megkeresés azonban eredménytelen volt e tekintetben, mivel a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentáció nem tartalmazta a rendőr nyilatkozatát.

A Testület követve azon töretlen gyakorlatát, hogy amennyiben a rendőrség a Testület megkeresésére nem válaszol, elfogadja a panaszosi előadást, a vizsgálat során abból indult ki, hogy a panaszos nem kapta meg a kért tájékoztatást a rendőrtől.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A Testület álláspontja szerint az előállított személynek jogos igénye, és a jogorvoslati joga érvényesítése szempontjából garanciális fontosságú, hogy megismerhesse a vele szemben intézkedő rendőrök nevét, beosztását, illetve a foganatosított intézkedés célját, a kényszerítő eszköz alkalmazásának indokát. Az Rtv. 20. §-ához fűzött miniszteri indokolás is ezen előírás garanciális súlyát hangsúlyozva.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a letétezt végző rendőr köteles lett volna megadni a panaszosnak a kért tájékoztatást a vele szemben intézkedő rendőrök személyét és az előállítás okát illetően.

A fentiek alapján ezért a Testület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét a tájékoztatás elmaradása miatt.

IV.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőrség megfelelő jogalap birtokában járt el akkor, amikor a panaszost előállította.

A Testület álláspontja szerint ugyanakkor sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás indokolatlanul hosszú időtartama miatt, és az emberi méltósághoz való joga a jogszerűtlen bilincsalkalmazás miatt.

A Testület további bizonyítékok hiányában nem tudta megállapítani a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét az azonosítási kötelezettség elmulasztása körében, illetve a fogdaszemélyzetet érintő kifogása kapcsán, viszont megállapította ugyanezen jog sérelmét az intézkedési cél megjelölésének elmulasztása miatt. Szintén sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt.

A panaszos testi-lelki egészséghez való jogának sérelmét az előállító helyiség állapotát érintő kifogás kapcsán viszont nem tudta megállapítani a Testület további bizonyítékok hiányában.

A fenti sérelmek a Testület megítélése szerint elérték a súlyosság azon fokát, amely indokoltá teszi a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2012. április 11.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag